Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	11C/107/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1206210607
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zlata Mrázova
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2014:1206210607.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Zlatou Mrázovou v právnej veci navrhovateľa: R.. W. Z., bytom za H. Č.. X, B., zastúpeného JUDr. Stanislavom Rojkom, advokátom, so sídlom Železničná č. 90/12, Považská Bystrica, proti odporcom: 1. V. Z., Š., I. X. I. Č., B. Č.. XX, Z., 2. RINGIER SLOVAKIA, a.s., so sídlom Prievozská č. 14, Bratislava, oboch zastúpených JUDr. Jánom Havlátom, advokátom, so sídlom Rudnayovo nám. č. 1, Bratislava, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.320,-€, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na ochranu osobnosti domáhal v konaní proti odporcovi v 1. rade a 2. rade uloženia povinnosti uverejniť ospravedlnenie za uvedenie neúplných a nepravdivých údajov týkajúcich sa jeho osoby v článku "Rodina s troma deťmi na ulicu?" v denníku Nový čas dňa 05.11.2003, ktorými bolo neoprávnene zasiahnutého do jeho dobrého mena a cti a zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,92 € (1.000.000 Sk) titulom neoprávneného zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti. Navrhovateľ namietal v spornom článku pravdivosť tvrdení, že dôvodom by mala byť nenávisť medzi ním a Y. Č., že by išlo o spor medzi hlavou rodiny a podnikateľom, že by niekoho vydieral, že by on ako podnikateľ zase žiadal peniaze a že všetky dlhy vyrovnali (Č.), že rodina zrejme príde aj o dom (pretože nemal nič spoločné s rodinou Č.), že sporom sa už onedlho bude zaoberať súd (v čase uverejnenia článku bolo o jeho nároku rozhodnuté); v skutočnosti v čase uverejnenia článku bola exekúcia na dom Y. Č. vedená z iných exekučných titulov.

Návrhom zo dňa 21.01.2008 navrhovateľ zmenil návrh. Súd uznesením na pojednávaní dňa 25.03.2009 zmenu návrhu pripustil v tomto znení:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne uverejniť v Denníku NOVÝ ČAS, Nezávislý denník, vydávaný v Slovenskom jazyku v časti regióny na strane 8 do troch dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlnenie tohto znenia:

V Denníku NOVÝ ČAS, Nezávislom denníku vydávanom v Slovenskom jazyku dňa 05.11.2003 na strane 8 v časti regióny v článku "Rodina s troma deťmi na ulicu?" neboli uverejnené úplné a pravdivé údaje týkajúce sa podnikateľa W. Z., z toho dôvodu uvedený článok neoprávnene zasiahol do dobrého mena a cti W. Z., preto sa mu ospravedlňujeme.

Nový čas - šéfredaktor.

Odporca v 2. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 33.193,92 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že článok ho poškodil v jeho osobnom, rodinnom i pracovnom živote, na článok nepriaznivo reagovali jeho obchodní partneri, veľmi citlivo sa dotkol matky navrhovateľa ako aj rodiny. Článok postráda objektívne posúdenie celej veci, v podstate zamlčuje skutočnosti, ktoré novinárka mohla zistiť od navrhovateľa, prípadne od polície, súdu resp. príslušného exekútorského úradu, článok je formulovaný jednostranne a navrhovateľa vykresľuje v nepriaznivom svetle. Tvrdenie o nenávisti medzi Y. Č. a W. Z. je výmyslom, uplatňovanie zákonných nárokov oprávnenou osobou nie je možné označiť za nenávisť a ešte z toho urobiť senzáciu. Zmysel článku vyznieva ako útok navrhovateľa voči rodine Y. Č. pričom navrhovateľ neporušil žiadnu povinnosť, naopak Y. Č. si neplnil svoje záväzky, neplatil dlhy. O dražbu domu a pozemku Č. navrhovateľ nemal záujem, domáhal sa iba zaplatenia dlžnej čiastky zákonným spôsobom prostredníctvom exekútora a o postupe v exekúcii rozhodol exekútor.

Pri článku bola uverejnená fotografia domu, bez súhlasu vlastníkov, pričom jeden zo spoluvlastníkov je aj navrhovateľ. Naopak v popredí fotografie je portrét pána Č., čo vyvoláva u čitateľov dojem, že budova je vo vlastníctve pána Č., čo však nie je pravda. Z titulu bezdôvodného obohatenia a na základe uznesenia Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 5C/367/01-26, ktorým bol schválený zmier sa pán Č. zaviazal k plneniu voči navrhovateľovi ako veriteľovi. Svoje povinnosti zo zmieru pán Č. nesplnil, preto je vedená proti nemu exekúcia v konaní EX 23/2002 súdneho exekútora JUDr. Martišíka.

Článok je umiestnený na strane 8 "olemovaný tzv. čiernou kronikou a článkom o výtržníctve a ublížení na zdraví, čo tiež u čitateľov navodzuje zdanie kriminálneho nádychu celého článku.

V písomnom vyjadrení k návrhu odporcovia v 1. a v 2. rade prostredníctvom právneho zástupcu žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť. Namietali pasívnu legitimáciu odporcu v 1. rade, dôvodiac, že šéfredaktor zodpovedá voči tretím osobám len v konaní o uverejnenie tlačovej opravy (§ 19 a nasl. zákona č. 81/1966 Zb.). Šéfredaktor zodpovedá za obsah periodickej tlače výlučne voči vydavateľovi a nie voči tretej osobe (§ 10 ods.
3 citovaného zákona). Odporcovia namietali, že v danom prípade nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa vzhľadom na to, že v napadnutom článku boli uverejnené pravdivé informácie, legitímne hodnotiace úsudky, že novinárka postupovala v dobrej viere s cieľom poskytnúť pravdivé informácie o otázkach legitímneho verejného záujmu. Uvedené skutočnosti vylučujú neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Súd rozsudkom zo dňa 03.06.2009 č. k. 11C/107/2006-224 odporcovi v 2. rade uložil povinnosť uverejniť v Denníku Nový čas, Nezávislý denník v časti regióny na strane 8, ospravedlnenie a zaplatiť navrhovateľovi titulom nemajetkovej ujmy sumu 3.319,39 €. V časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 29.874,53 € súd návrh zamietol a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania. Návrh voči odporcovi v 1. rade súd zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bol návrh na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 29.874,53 € zamietnutý, podal odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo aj v tejto časti jeho návrhu vyhovené dôvodiac, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym zisteniam, pretože zásah do jeho práv mal takú intenzitu, ktorá ho poškodila v jeho osobnom, občianskom i podnikateľskom živote takým závažným spôsobom, ktorý pretrváva až doposiaľ, keď jeho okolie ho dodnes hodnotí negatívne a je vylúčený z rôznych podnikateľských, spoločenských a politických aktivít. Nesprávnosť právneho posúdenia videl v tom, že je súkromnou osobou, nie verejne činnou osobou, a preto jeho práva právne predpisy chránia podstatne prísnejšou formou, než je to u verejne činných osôb. Zásah bol podľa neho vedomý, vykonaný napriek jeho nesúhlasu byť akýmkoľvek spôsobom uvedený v tlači. Poukazoval na to, že postupoval v právnom vzťahu voči Y. Č. v súlade so zákonom, využil len zákonné prostriedky, ktorými si uplatňoval svoje nároky. Zdôraznil citlivosť vnímania rôznych nezákonných praktík a to najmä medzi podnikateľmi a širokú publicitu zásahu. Závažnosť zásahu odôvodnil tým, že musel vo svojom okolí vysvetľovať obsah jeho vzťahu s Y. Č. a nepravdivosť článku, hodnotenie jeho osoby bolo negatívne, bol znevažovaný, že ako podnikateľ si nie je schopný legálnym spôsobom zarobiť peniaze, že sa uchyľuje k trestnej činnosti a bol odstavený od rôznych aktivít, ktoré mali pre neho existenčný význam.

Poukázal na to, že až do uverejnenia článku bol vnímaný vo svojom okruhu ako osoba vysoko vzdelaná a úspešná. Dôvodil i tým, že išlo iba o snahu "byť pre čitateľa zaujímavý" a dodal, že nie je ochotný slúžiť ako "výrobný prostriedok" pre denník Nový čas. Vzhľadom na uvedené považuje požadovanú výšku nemajetkovej ujmy za adekvátnu.

Proti tomuto rozsudku, v časti výrokov, ktorým bolo návrhu navrhovateľa na uloženie povinnosti uverejniť ospravedlnenie a zaplatenie nemajetkovej ujmy, vrátane výroku o náhrade trov konania, podali odvolanie odporcovia v 1. a 2. rade domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby aj v tejto časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý a aby im bola priznaná náhrada trov konania dôvodiac nesprávnym právnym posúdením.

Odvolací súd Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.09.2010 č. k. 8Co/338/2009-300 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V uvedenom uznesení vyslovil, že úlohou súdu prvého stupňa bude v odôvodnení rozhodnutia stručne, jasne a výstižne uviesť ako sa s jednotlivými navrhovateľovými namietanými tvrdeniami v článku vysporiadal v tom zmysle, či tieto považuje za pravdivé, resp. neúplné a či a prečo ktoré z nich boli resp. neboli objektívne spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu na jeho osobnostných právach, prečo považoval morálnu satisfakciu za nepostačujúcu a prečo ňou nebolo možné primerane znížiť vzniknutú ujmu. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Taktiež uvedie konkrétne skutkové zistenia, na základe ktorých dospel k záveru, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti, a jeho výšku odôvodní konkrétnymi okolnosťami zásahu, na ktoré prihliadol.

Po vrátení veci odvolacím súdom postupoval súd prvého stupňa v rozsahu jeho odôvodnenia, vypočul účastníkov konania a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov predložených súdu účastníkmi. Súd si vyžiadal z Okresného riaditeľstva PZ Považská Bystrica vyšetrovací spis: Č.: T.-XXX/OdV-B.-XX a oboznámil sa s obsahom súvisiaceho uznesenia Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici č. XPv XXX/XX-XXX zo dňa 24.03.2009.

Predmetným uznesením prokurátorka okresnej prokuratúry zastavila trestné stíhanie proti obvinenému Y. Č. pre trestný čin poškodzovania cudzej veci § 257 ods. 1 Trestného zákona účinného 31.12.2005, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie na tom skutkovom základe, že protiprávne užíval budovu č. XXX v k. ú. Beluša na základe zmluvy o prenájme nebytových priestorov ZVS č. XXX v Beluši uzatvorenej medzi Jednotou SD Púchov a obv. Č. dňa 02.07.1999, do ktorej mal znemožniť prístup R.. Z. a R.. W., ktorí sa dňa 20.04.2000 na základe kúpnej zmluvy stali majiteľmi objektu a tým mal znemožniť údržbu budovy. Právoplatným rozsudkom súdu bolo vyslovené, že zmluva o prenájme nebytových priestorov je neplatná a obvinený Č. je povinný vypratať budovu č. XXX čo urobil 05.03.2002 pričom mal objekt zanechať poškodený a spôsobiť majiteľom škodu vo výške asi 150.000 Sk. Dôvodom zastavenia trestného stíhania bolo, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Tým istým uznesením prokurátorka zastavila trestného stíhanie proti obv. Y. Č. pre trestný čin krádeže, ktorého sa mal obvinený dopustiť tak, že pri vypratаní objektu dňa 05.03.2002 mal odcudziť aj vnútorné vybavenie a majiteľom tak spôsobiť škodu vo výške asi 50.000 Sk. Trestné stíhanie bolo zastavené pretože bolo nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Navrhovateľ uviedol skutočnosti zhodne ako v návrhu a v písomných vyjadreniach ako aj v odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej. Opakovane poukázal najmä na to, že článok ho poškodzuje v očiach verejnosti tým, že ho stavia do pozície vydierača, osoby, ktorá chce pripraviť o dom rodinu s troma deťmi pričom tieto údaje boli uverejnené ako nepravdivé bez preverenia akéhokoľvek právneho podkladu. Svojho nároku voči Y. Č. sa domáhal riadnou súdnou cestou, dostupnými prostriedkami. K rodine Y. Č. neprejavoval žiadnu nenávisť ani nemal záujem túto rodinu dostať z ich domu ani ich dom získať. Nepravdivým údajom je ten, žeby akýmkoľvek spôsobom Y. Č. alebo jeho rodinu vydieral, že by chcel peniaze a že oni pritom mali všetky dlhy vyrovnať. Článok ho značne poškodil, zasiahol do jeho osobnostných práv týkajúcich sa dobrého mena a povesti, zasiahol ho po stránke citovej, stratil právo na vnútorný pokoj človeka. Tieto nepravdivé výroky ho poškodili do tej miery, že bol dňa 04.12.2003 odvolaný z funkcie predsedu komisie malých a stredných podnikateľov mesta Púchov vzhľadom na negatívnu medializáciu jeho osoby v denníku Nový čas. Negatívna stránka článku sa prejavila aj poklesom tržieb v roku 2004 v obchodných spoločnostiach, v ktorých pôsobil alebo spolupracoval.

Argumentoval, že aj svedecká výpoveď Y. Č. svedčí o tom, že článok je vytvorený na nepodložených nepravdivých informáciách. Pred súdom svedok vyjadril, že s pani J. sa rozprávali o inom príbehu nie o tom čo bolo publikované.

Podľa odporcu navrhovateľ zjavne nesprávne interpretuje obsah článku. K jednotlivým výrokom, ktoré navrhovateľ napádal uviedol, že sú to informácie pravdivé, legitímne hodnotiace úsudky, ktoré novinárka spracovala v dobrej viere s cieľom poskytnúť informácie o otázkach legitímneho záujmu.

Odporca v 2. rade zdôraznil, že nie je pravda, že navrhovateľ je v článku vykreslený ako vydierač v pejoratívnom slova zmysle, ktorý chce pripraviť rodinu s troma deťmi o dom. Veta "vydiera nás" vychádzala z presvedčenia pána Č., že navrhovateľ si voči nemu uplatňuje ďalšie pohľadávky hoci mu všetko zaplatil. To, že uvedená veta odznela je nepochybné z výpovede svedka Y. Č., ktorý pred súdom výslovne uviedol, že tento postup navrhovateľa považoval za vydieranie. V článku nebolo uvedené, že by navrhovateľ používal voči Y. Č. nejaké nekalé praktiky, násilie, hrozbu násilia či inej ťažkej ujmy. Veta bola celkom zjavne povedaná v tom zmysle, že Y. Č. za vydieranie považuje vymáhanie dlhu, ktorý neexistuje. Č.S. teda za vydieranie považovali vymáhanie pohľadávky v rámci exekúcie.

Odporca v 2. rade uviedol, že tento názor Č. považuje za nesprávny avšak difamačný význam nemá. Vetu "vydiera nás" nemožno skúmať izolovane, abstrahujúc od kontextu v akom bola použitá. Čo sa týka vety: "To všetko pre nenávisť medzi hlavou rodiny Y. Č. a podnikateľom W. Z. za nesplnené dlhy" ide o hodnotiaci úsudok. Pri formulovaní tohto textu vychádzala autorka z nelichotivých vyjadrení navrhovateľa na adresu pána Č. a naopak pričom ona tieto fakty vyhodnotila takým spôsobom, že medzi aktérmi kauzy panuje vzájomná neznášanlivosť resp. nenávisť. Podľa odporcu v danom prípade nemožno tvrdiť, že toto hodnotenie postráda faktický podklad a že nie je primerané relevantnými skutočnosťami. Navyše informácia o tom, že navrhovateľ a pán Č. sa vzájomne nenávidia nie je spôsobilá sa negatívne dotknúť osobnosti navrhovateľa.

Taktiež veta: " Rodina nemá peniaze na zaplatenie 200 - tisíc, a tak zrejem príde o dom" nie je tvrdením skutočnosti ale úvahou autorky článku majúca charakter hodnotiaceho úsudku. Autorka naznačuje iba možnú prognózu budúceho vývoja a možný dôsledok toho, že navrhovateľ si uplatňuje (bude uplatňovať) svoje tvrdené právo.

Súd čiastočným rozsudkom zo dňa 16.01.2012 č. k. 11C/107/2006 návrh v časti prisúdenia povinnosti odporcu v 1. a 2. rade spoločne uverejniť ospravedlnenie zamietol z dôvodu, že návrh na ospravedlnenie je nevykonateľný. Predmetný čiastočný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2012.

Predmetom konania zostala náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ peňažná satisfakcia) a náhrada trov konania.

Po právnej stránke súd posudzoval takto zistený skutkový stav:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovaným, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia a morálky, ochrany povesti.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia ako aj výsledky dokazovania dospel súd k záveru že návrhu je potrebné z časti vyhovieť. V článku "Rodina s troma deťmi na ulicu?" boli publikované výroky v súlade s označením v písomnom návrhu t. j. v predmetnom príspevku boli uvedené výroky ako vydieranie, dražba, že rodina nemá peniaze na zaplatenie 200.000 Sk a že príde o strechu nad hlavou. Všetky tieto výrazy však nemožno považovať za hodnotiace úsudky ako tvrdil odporca. Za hodnotiace úsudky možno považovať výroky, že ak rodina nemá na zaplatenie dlhov môže prísť v dražbe o strechu nad hlavou, ako aj výrok o možnosti predaja domu v dražbe, aj keď v danom prípade je popis značne laický vyjadruje právne postupy v exekučnom vymáhaní pohľadávky, ktorá nie je dobrovoľne zaplatená. Je totiž všeobecne známa skutočnosť, že pokiaľ reálne existuje dlh dlžník je povinný ho zaplatiť. Je pritom aj z výpovede navrhovateľa nesporné, že voči Y. Č. mal peňažnú pohľadávku a túto musel vymáhať exekučne. V tejto časti teda súd okrem toho, že predmetné výroky a slovné spojenia považoval za hodnotiace úsudky pokladal ich aj za pravdivé (pri hodnotiacich úsudkoch je nevyhnutné preukázať pravdivý základ úsudku, ktorý musí byť primeraný).

Slovné spojenie nenávistný vzťah súd považoval za hodnotiaci úsudok autorky článku, ktorá spory medzi Y. Č. a navrhovateľom považovala za dôsledkoch zlých medziľudských vzťahov, ktoré mali základ v nárokoch uplatňovaných a spochybňovaných v konaní pred súdom a vyšetrovateľom a ktoré nebolo preto možné označiť za vzťahy priateľské.

Autorka článku G. J. ako svedkyňa uviedla, že práve preto ich označila ako nenávisť pričom ako prvého nositeľa nenávistného vzťahu neoznačila navrhovateľa ale naopak Y.. Č..

Podľa názoru súdu toto slovné spojenie použité autorkou v článku nebolo spôsobilé poškodiť navrhovateľa na osobnostných právach.

Pokiaľ ide o názor Č., že navrhovateľ ich vydiera, súd sa nestotožnil s argumentáciou odporcu, že aj v tomto prípade ide o hodnotiaci úsudok. Predovšetkým použitý výrok vydieranie sa vzťahuje ku konaniam, ktoré majú charakter trestného činu a nie sú preto bežným označením pre uplatňovanie hoci aj sporných nárokov medzi občanmi pokiaľ tieto nároky uplatňujú právnymi prostriedkami. V danom prípade bolo preukázané, že navrhovateľ postupoval pri uplatňovaní svojich peňažných nárokov voči Y. Č. právnymi prostriedkami a to ako v občianskom súdnom konaní tak aj ako poškodený v trestnom konaní. Žiadnym dôkazom v tomto konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ použil proti Y.. Č. iné ako právne prostriedky, ktoré by bolo možné hodnotiť ako vydieranie.

V tomto súd považoval predmetný výrok za spôsobilý porušenia (poškodenia) základného práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a to jeho občianskej cti a dôstojnosti v prostredí kde žije a pôsobí a kde ho poznajú obyvatelia v jeho bydlisku ako aj v podnikateľskej sfére v tomto regióne. Za závažnú okolnosť súd považoval, že zásah do cti a dôstojnosti navrhovateľa bol vykonaný prostredníctvom tlače Denníka Nový čas, ktorý vychádza v najvyššom náklade a má najvyššiu publicitu v širokom okruhu čitateľov v dôsledku ktorého bol zásah negatívneho pôsobenia článku značný. V tejto súvislosti súd skúmal aký dopad mal tento článok na navrhovateľa. Súd nemal ničím preukázané, že v dôsledku označeného konania navrhovateľa (vydieranie) došlo k zhoršeniu vzťahov medzi navrhovateľom a jeho príbuznými. Z listinných dôkazov súd nezistil ani dopad uvedeného postupu navrhovateľa na jeho podnikateľské zmluvné vzťahy. Naopak ním označení obchodní partneri zmluvné vzťahy neprerušili a pokiaľ došlo k zníženiu obratu uviedli na to ekonomické dôvody.

Súd poznamenáva, že pokiaľ by tu aj došlo k majetkovej strate tohto charakteru jednalo by sa o ušlý zisk, ktorý ako ujma nie je predmetom tohto konania.

Označenie postupu navrhovateľa voči Y.. Č. ako vydieranie malo však preukázateľný dopad v spoločenskej oblasti. Z listinných dôkazov a to uznesenia č. XX/XXXX Mestského zastupiteľstva Púchov zo dňa 25.04.2003 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol prijatý za člena Komisie malých a stredných podnikateľov mesta Púchov. Zo zápisnice z ustanovujúcej schôdze komisie zo dňa 05.05.2003 vyplýva, že navrhovateľ bol zvolený za predsedu tejto komisie s tým, že ako predseda mal zastupovať komisiu a tým malých a stredných podnikateľov navonok, vo všetkých otázkach týkajúcich sa vzťahov s mestom Púchov, so Združením podnikateľov regiónu Púchov, s Trenčianskou obchodnou komorou a ostatnými podnikateľskými a štátnymi inštitúciami.

Z rozhodnutia Komisie malých a stredných podnikateľov mesta Púchov zo dňa 04.12.2003 súd zistil, že navrhovateľ bol odvolaný z funkcie predsedu komisie s odôvodnením, že vzhľadom na negatívnu medializáciu navrhovateľa v denníku Nový čas, nie je vhodné, aby z morálneho hľadiska naďalej reprezentoval komisiu ako jej predseda a aj ako člen.

Zo stanoviska Združenia podnikateľov regiónu Púchov vyplynulo, že združenie nepovažuje navrhovateľa za svojho člena keďže zistili problémy v jeho podnikaní na základe informácie v tlači.

Vzhľadom na hore uvedené súd uzavrel, že konaním odporcu došlo k zásahu do občianskej cti a dôstojnosti navrhovateľa, ktorý mal za následok spoločenskú umu v podnikateľskom prostredí regiónu Púchov. Došlo k zníženiu vážnosti a dôstojnosti navrhovateľa vo verejnosti v značnej miere v najčítanejšom denníku s celoslovenskou pôsobnosťou.

Z konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti navrhovateľa došlo ako aj s prihliadnutím k jeho záujmom možno konštatovať, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite a rozsahu vedúcemu k zníženiu dôstojnosti a spoločenskej cti pociťoval ako závažnú každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení navrhovateľa.

Súd dospel k názoru, že v prípade navrhovateľa došlo k naplneniu ust. § 13 ods. 2 OZ a že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je spôsobilá vzniknutú ujmu zmierniť. Súd mal tiež za to, že morálne zadosťučinenie spočívajúce v ospravedlnení (§ 13 ods. 1 OZ) bez ohľadu na to, že už nie je predmetom konania by samo o sebe nebolo postačujúce vzniknutú ujmu zmierniť.

Pri výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa súd riadil v zákone taxatívne stanovenými kritériami, závažnosťou vzniknutej ujmy a okolnosti ani za ktorých k porušeniu práva došlo a vyhodnotil, že negatívny dopad sa prejavil preukázateľne v spoločenskej sfére medzi podnikateľmi a ako primerané zadosťučinenie považoval 3.320 €.

Súd vo zvyšku návrh vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zamietol.

O náhrade trov konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.